

[Søren P. Larsen.]

til at hjælpe Folk over Vanskeligheder, og det er ogsaa min Opfattelse, at vi herhjemme har fundet den rigtige Vej, og at det er rimeligt, at Staten paa dette Omraade rækker Kommunerne en hjælpende Haand.

Efter Regeringens Forslag vil Udgifterne til Hjælp til 124 500 Aldersrentenydere for Statskassen blive 3 735 000 Kr. og Udgifterne til Hjælp til 29 000 Invaliderrentenydere 870 000 Kr., saaledes at Hjælpen til 153 500 Personer vil medføre en samlet Udgift for Staten paa 4,6 Mill. Kr. Vender vi os derefter til Forslaget om Hjælp til Arbejdsløshedskassemedlemmer, saa regner Regeringsforslaget ganske givet paa dette Omraade med for lave Tal, men hvad der er rigtigt for Regeringen, kan jo ogsaa være rigtigt for Oppositionen som Grundlag, og jeg regner med, at ca. 100 000 Medlemmer vil blive hjulpet. Dette vil koste smaa 3 Mill. Kr., hvoraf Staten vil komme til at refundere ca. 2 Mill. Kr. Regner man derefter med, at de arbejdsløshedsforsikrede og Alders- og Invaliderrentenyderne drages ud af den Kreds af trængende, som findes i enhver Kommune, tror jeg, man kan regne med, at 100 000 Personer nogenlunde vil være det Tal, der vil melde sig som trængende, og det vil igen betyde et Par Millioner Kroner for Staten, saaledes at de samlede Udgifter for Staten efter vor Opfattelse bliver godt 8 Mill. Kr.; for Kasserne bliver det 900 000 Kr. og for Kommunerne 800 000—900 000 Kr. Herved mener vi, at Brændselstrangen kan afhjælpes paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Vi lægger Vægt paa, at den store Udgift falder paa Staten, som efter Finansministeriets Opgørelse ligger med saa stort et Overskud, at der endogsaa fra det ene Regeringsparti har lydt Røster om Tilbagebetaling af Skatter. Dette vil vi nu ikke tilraade i den givne Situation, men jeg vil henstille, at man tager saa meget Hensyn til „Politikens“ Artikler i Sommer, at man rækker Kommunerne en hjælpende Haand, for det er nødvendigt i den givne Situation, og det er ogsaa rimeligt, for Kommunerne er i enhver Henseende sagesløse over for den Trang til Brændselshjælp, som er forarsaget af den Prisstigning, vi er Vidne til. Jeg regner derfor med, at vort Brændselsforslag alt i alt vil yde en Hjælp paa en halv Snes Millioner Kroner, hvoraf de 8 Mill. Kr. godt og vel vil falde paa Staten, som ogsaa er den stærkeste i dette Forhold.

Man har jo Lov at sige, at Baggrunden for Lovforslaget er dels den Prisstigning og dels den Arbejdsløshed, som foreligger.

Nu er det jo ikke saadan, at Arbejdsløsheden er kommet væltende ind over Regeringen lige paa et Øjeblik. I Arbejdsdirektoratets Beretning, der omhandler Arbejdsløshedsforsikringen i Regnskabsaaret 1935—36, gør man op, at i dette Aar har det gennemsnitlige ugentlige Antal af ledige været 93 914, og at Ledighedsprocenten for samtlige Fag var 20. Hvis man vil være meget nøjeregnende, kan man jo ogsaa læse i Statistiske Meddelelser om Arbejdsløsheden i 1931—35. Paa Side 125 i 2det Hæfte, 100de Bind, 4de Række, findes en Opgørelse over, hvor mange tabte Arbejdsdage der har været i Tidsrummet 1931—35. Jeg kan huske, at i gamle Dage gjorde man undertiden op, hvor mange Arbejdsdage der var tabt under Neergaard, og hvor mange der var tabt under Mygdal, og jeg gaar ud fra, at de gamle Fagforeningshelte ogsaa nu læser Statistisk Departements Opgørelser. Det viser sig nemlig, at i 1931 var der godt 15 Millioner tabte Arbejdsdage, i 1932 godt 30 Millioner, i 1933 29 Millioner, i 1934 24 Millioner og i 1935 22,9 Millioner tabte Arbejdsdage.

Her er altsaa Baggrund for Kritik over for Regeringen. En saadan Kritik havde vi ogsaa i gamle Dage, da kunde De samvirkende Fagforbunds Formand nok finde frem til Folketingets Talerstol baade med Kritik og med Dagsordener, men nu kan De samvirkende Fagforbunds Formand tie stille, kan han, og de andre Fagforeningsfolk kan ogsaa tie stille, og de arbejdsløse er ogsaa snart ved at tie stille — men Tallene taler stærkt om Baggrunden for dette Lovforslag.

Og tager vi et Hæfte som Statistiske Efterretninger Nr. 40, udsendt den 5. November 1937, kan vi deraf se, at Baggrunden for denne Lovgivning, den stærkt stigende Arbejdsløshed i dette Efteraar, raaber højt til denne Regering. Ser man f. Eks. paa Side 252 og sammenligner Arbejdsløsheden i September 1937 med Arbejdsløsheden i September 1936, viser det sig, at der er en ikke helt ubetydelig Stigning. I Murerfaget var der 7,5 pCt. ledige i September 1936, men 19,2 pCt. ledige i September 1937. For Hustømmerne var Tallet i 1936 8,6, nu 18,8, for Snedkerne 6,5, nu 11,2, Malerne 3,5, nu 7,9, Blikkenslagerne 6,5, nu 13, Formerne 6,5, nu 11,6, Tekstilarbejderne 4,2, nu 15,8, Skredderne 9,5, nu 14,3, Skotøjsarbejderne 14,4, nu 23,4, og saadan kan man fortsætte hele Linien igennem. Der er Baggrund nok i den stærke Stigning i Arbejdsløsheden, som vi kan frygte vil blive endnu voldsommere i Løbet af Vinteren. Under